

Pòrtic

No és prou, amics sardanistes de tot arreu, de desitjar-vos que us sigui plaent la diada de la sardana a Figueres el 1969: ni seria prou pel nostre desig de tenir-vos, encara que sols sigui un dia entre nosaltres, de donar-vos la benvinguda, i procurar que l'estada a Figueres se us faci agradable, respirant els nostres aires netejats per la tramuntana, i fer que pogueu, a gust, ballar la nostra sardana, reunits en aquest bell ideal comú de sardanistes, i així fer professió de fe en allò que la sardana representa i reunir-nos a mirar tots junts, esperançats, el futur de la nostra dansa, que és com dir el símbol de tot el que és nostre, en l'actitud del poeta: els ulls clavats en l'infinit.

Els sardanistes figuerencs, amics sardanistes de tot arreu, us obren, una vegada més, els braços, per a acollir-vos amicalment com a amables visitants que sou d'aquesta terra de germanor, i us obren les seves mans per a estrènyer les vostres, en una comunicació cordial i sincera de tot el que volem fer pel prestigi de la nostra dansa, i com a mitjà, espontani i profund, de transmissió dels nostres sentiments d'amistat i de camaraderia, generadors d'aquesta germanor que significa, primordialment, aquesta nostra sardana, que en el seu gest d'augusta fraternitat, porta en sí tota l'essència del que som, i de com aspirem a què sigui un fet, el vers d'aquell altre poeta: que tota la pàtria càpiga dintre l'anella d'una sardana en la que tots els esperits nobles, gaudeixin d'aquesta misteriosa i excelsa comunicació de sentiments amicals, com representen les nostres mans, obertes a tothom que les vulgui estrènyer sense rezels, i comuniquen en l'estreta unió de la nostra dansa,